

Nr 730

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 619 i Första kammaren)

Det svenska fisket befinner sig i ett beträngt läge. Den hårdnande konkurrensen utifrån gör att — trots en långt gående rationalisering — våra yrkesfiskares inkomster ej står i proportion till det hårda och riskfyllda arbetet och den ofta mycket långa arbetstiden. Genom tillkomsten av EFTA har vad som fanns av gränsskydd för det svenska fiskets produkter nästan helt slopats, medan vårt fiske knappast vunnit några fördelar då de länder där vi traditionellt haft och fortfarande har vår huvudsakliga export av fisk ej tillhör EFTA. I de länder, varifrån vi har vår huvudsakliga import av fisk, gynnas fisket av befrielse från en del avgifter som våra fiskare måste erlægga, varigenom utgångsläget ytterligare försvåras för våra fiskare. En sådan avgift är omsättningskatten på fiskredskap.

Kostnaderna för anskaffande och underhåll av fiskredskap är en tung belastning för fisket. De under senare åren tillkomna fiskredskapen av olika sorter av syntetiskt material har visserligen många fördelar gentemot tidigare använda redskap av bomull, hampa och dylikt, de är lätthanterligare och behöver ej impregneras och torkas så ofta som redskap av tidigare gängse material, men de är betydligt dyrbarare i inköp. Som exempel kan nämnas att redskapskontot för en av de allmänt använda större trålbåtarna kan belöpa sig på 40 000—50 000 kronor per år, att medelstora ålbottengarn kostar ca 20 000 kronor per styck och att en drivgarnslänk efter lax kostar ca 50 000 kronor. Visserligen har de syntetiska fiskredskapen större varaktighet, men risken att förlora dem är fullt ut lika stor oavsett materialet, särskilt som trålfisket ofta får bedrivas på platser med ojämn och stenig botten. Därtill kommer att ett stort antal vrak efter fartyg som förlit under de senaste världskrigen liksom alla de tusentals minankare som kvarligger spridda över stora områden vållar stora redskapsförluster. Vidare har våra fiskare i den alltmer hårdnande konkurrensen med utländska kolleger ute på fångstfälten blivit nödsakade

Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. Nr 730—738

att skaffa sig allt större båtar med kraftiga motorer som gör att påfrestningarna på redskapen blir stora och hastig förslitning blir följd.

Någon ljusning i situationen för det svenska fisket tycks knappast kunna förväntas inom överskådlig tid. Europamarknadens höjningar av den yttre tullmuren vid import av bland annat sill, vårt fiskes största exportartikel, gör att våra fiskares möjligheter att avsätta sina fångster till lönande priser blir alltmera kringskurna. Våra skandinaviska grannländer är själva stora fiskexportörer och kan ej mottaga fisk ifrån oss utan i den mån de har möjligheter att reexportera den i huvudsak till länderna på kontinenten.

Under sådana förhållanden är det inte skäligen att omsättningsskatt, nu med föreslaget högre procenttal, skall utgå vid köp av fiskeredskap av de slag som användes vid yrkesmässigt fiske, i synnerhet som våra grannländers fiskare, som bedriver fiske på i stort sett samma vatten och med liknande redskap som våra fiskare, är befriade från dessa pålagor. De försvårar i hög grad våra fiskares möjligheter att på lika grund konkurrera med utländsk fisk både inom vårt eget land och på exportmarknaderna.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen för sin del måtte antaga följande

FÖRSLAG

till

Förordning om ändrad lydelse av 10 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt

Häriigenom förordnas att 10 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

10 §.

1 mom. Från skatteplikt undantas följande varor

1. Utsäde — — — — växtskyddsmedel.
2. Levande djur — — — — affärer.
3. Drivmedel — — — — bränslen.
4. Jord — — — — skick.
5. Fiskefartyg — — — — luftfartyg.
6. Monterade fisknät, ryssjor, trålar, vadar och botten-garn samt nätslingor och annat tillbehör som användes för montering och reparation av dylika fiskeredskap.
7. Krigsmateriel — — — — utförselbud.

8. Allmänna nyhetstidningar — — — — medlemmar.
 9. Läkemedel — — — — sjukhus.
 10. Spritdrycker — — — — tobaksskatt.
- 2 mom. Kungl. Maj:t — — — — varugrupper.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1965.

Stockholm den 8 februari 1965

Olof Johansson

Hans Levin

Bengt Arweson

Carl Eric Hedin

John Eriksson
i Bäckmora

Nils Carlshamre

Lennart Mattsson

Olaus Nyberg

Erik V. Johansson
i Simrishamn